

بیانیه به مناسبت روز جمهوری اسلامی

هم میهنان عزیز، ملت مسلمان ایران، فردا چهارشنبه ۱۲ فروردین، مصادف است با سالروز دومین «جمهوری اسلامی ایران».

انقلاب اسلامی ایران دارای ویژگی‌های چندی است و از آن جمله مردمی بودن آن. در طی انقلاب میلیون‌ها انسان از زن و مرد، کوچک و بزرگ، پیر و جوان، در تهران و شهرستان‌ها و در روستاهای دور افتاده، در مزرعه و کارخانه، در مدرسه و بازار، در کوچه و خیابان، از هر صنف و دسته و گروهی به راه افتادند و با مشتهای گره کرده و شعار الله‌اکبر آیات خدا را تفسیر کردند، با تکبیر پروردگارشان انذار دادند، هراس در دل‌های دشمنان افکندند و بزرگترین حماسه تاریخ را به وجود آوردند.

ما که ملتی متفوق بودیم به برکت انقلاب اسلامی امت شدیم. خداوند حامی جماعت، یار و یاورمان شد، دست حق به مددمان آمد و بر بزرگترین قدرت‌های جهانی و شیطانی پیروز شدیم، و همه این‌ها به برکت «مردمی بودن» انقلاب اسلامی ایران بود. اما ویژگی دیگر انقلابمان آن بود که برخلاف بسیاری از انقلابات جهان، سازمان واحدی، اعم از حزب یا جبهه، آن را رهبری ننموده و به پیروزی نرساند. هر چه بود امت بود و امام و وحدت کلمه. بعد از پیروزی انقلاب، هم حکومت، سازمان یا حزب واحد بوجود نیامد چرا که برخلاف طبیعت مردمی انقلاب اسلامی ایران بود و هر گونه کوششی در راه ایجاد حکومت حزب واحد بیهوده و مقابله با یک سنت الهی می‌باشد که ثمره‌ای جز خسران دنیا و آخرت برای تلاش کنندگان آن به بار نخواهد آورد.

به علت همین دو ویژگی انقلاب اسلامی ایران یعنی فقدان یک سازمان یا حزب واحد رهبری کننده و حضور مستمر و حرکت دایم میلیون‌ها توده مردم استبداد و استعمار زده محروم بود که واگذاری هر چه سریع‌تر سرنوشت انقلاب به دست صاحبان اصلی آن، یعنی مردم، در رأس برنامه سیاسی امام امت قرار داشت.

امام امت در حکم انتصاب آقای مهندس بازرگان به سمت اولین نخست وزیر انقلاب، با صراحت، مراحل مختلف برنامه‌ها و وظایف دولت موقت را مشخص کرده بودند و در رأس آن‌ها اجرای برنامه همه پرسشی یا فراندوم تغییر نظام سیاسی ایران از شاهنشاهی به جمهوری اسلامی قرار داشت. این برنامه توسط دولت موقت با کمال موفقیت در دوازدهم فروردین ۵۸ انجام گرفت. البته شاید احتیاجی به برگزاری چنین فراندومی نبود، چرا که ملت ایران ماه‌ها قبل از آن تاریخ، یعنی در همان روزهای تاریکی که هنوز شاه خائن بر تخت طاغوتی تکیه داشت، با تظاهرات میلیونی خود در خیابان‌ها و با فریادهای الله اکبر، مرگ بر شاه، مرگ بر سلطنت پهلوی، و شعارهای «نه شرقی، نه غربی، جمهوری اسلامی»، یا «آزادی، استقلال، جمهوری اسلامی» در زیر رگبار گلوله‌های دشمن رأی نهایی خود را داده بود و قاعدتاً با فرار شاه، و شاهپور به دنبالش. دیگر نیازی به چنین همه پرسشی نمی‌بود، اما به هر حال لازم بود که در یک مقطع

زمانی خاص این اراده ملت به صورت همه پرسی سرتاسری متجلی شده و نقطه عطف تاریخ ما گردد و چنین شد.

در روز تاریخی و سرنوشت ساز ۱۲ فروردین ۵۸ میلیون‌ها ایرانی پیر و جوان، زن و مرد، با چهره‌های شکفته، همانند گل‌های بهار برای اولین بار در عمرشان و در تاریخ میهنشان به پای صندوق‌های رأی رفتند و «جمهوری اسلامی» را انتخاب کردند و بدینسان دولت موقت در جهت تحقق خواست امت و مأموریت امام موفقیت بزرگی را کسب کرد.

امروز ما در حالی دومین سالروز جمهوری اسلامی را گرامی می‌داریم که مشکلات عظیمی در پیش رو داریم. البته مشکلاتی را پشت سر گذاشته‌ایم، اما هنوز تا تحقق آرمان‌های ملت و ایفای رسالت بزرگی که بر دوش گرفته‌ایم راهی بس طولانی در پیش است. امروز ما در حالی روز جمهوری را جشن می‌گیریم که دشمنان انقلاب اسلامی یعنی قدرت‌ها و ابر قدرت‌های شرق و غرب به خاک میهن اسلامی ما تجاوز کرده‌اند و ملت ما درگیر یک جنگ تحمیلی و دفاع از حیثیت و شرف اسلامی و سرزمین عزیز خود می‌باشد.

امروز ما در حالی به سومین سال جمهوری گام می‌نهیم که متأسفانه تشنج در سطح بالای مدیریت مملکت، موجبات نگرانی شدیدی را فراهم ساخته است. تشنجاتی که عمدتاً ناشی از تفکرات غلط و برداشت‌های التقاطی از مفهوم «قدرت سیاسی» می‌باشد. تشنجاتی که حاصل اندیشه حکومت حزب واحد و انحصار طلبان و متولیان است. بروز این تشنجات تمامی گروه‌ها و اقشار متعهد به جمهوری اسلامی را سخت نگران ساخته است و اگر رهنمودهای امام در روز ۲۵ اسفند ماه گذشته نبود، می‌رفت که انفجار عظیمی در جمهوری نوپای اسلامی ما بوجود آید. خوشبختانه امام هوشیار امت با صدور بیانیه سرنوشت‌ساز تاریخی خود آرامشی، ولو موقت، به این ملت دادند و نگرانی‌ها تا حدی کاهش پیدا کرد. امید آن که در آستانه سومین سال استقرار جمهوری اسلامی دولتمردان به خود آیند و با پیروی از رهنمودهای امام و قبول و اجرای همه جانبه قانون اساسی، راه را برای از بین بردن کامل نگرانی‌های مردم باز کنند و زمینه بازگشت وحدت کلمه و وحدت در مدیریت به میان مردم و مسئولان فراهم گردد.

دوازدهم فروردین نقطه عطفی است در تاریخ میهن اسلامی ما، نقطه پایان قرن‌ها استبداد شاهنشاهی و آغاز پیدایش امیدهای جدیدی برای ملت استبداد زده ما.

دوازدهم فروردین نه تنها روز جمهوری اسلامی در ایران و آغاز دوران تازه‌ای برای ملت ماست، بلکه در این روز ملت ایران با انتخاب «جمهوری اسلامی» بار رسالت سنگینی را که تحقق و ایجاد یک جامعه نمونه اسلامی است به عهده گرفته است.

با برگزاری هر چه شکوهمندتر روز جمهوری، تعهداتی را که بر دوش گرفته‌ایم استوارتر سازیم، بکشیم تا شایسته امیدهای میلیون‌ها انسان مستضعف جهان برای محو استعمار و استبداد بشویم. بکشیم تا با بزرگداشت روز جمهوری اسلامی، دست به دست هم با حفظ وحدت و انسجام در صفوف ملت، در جهت تحقق آرمان‌های انقلاب قدم برداریم.

نهضت آزادی ایران با بزرگداشت روز جمهوری اسلامی بار دیگر تعهد خود را در راه حفظ، تداوم و

گسترش انقلاب اسلامی و استقرار جمهوری اسلامی ایران در پیشگاه خدای بزرگ و ملت قهرمان ایران
تجدید می‌نماید.

پیروز و گسترده باد انقلاب اسلامی،

پاینده باد جمهوری اسلامی ایران،

مستحکم باد همبستگی خلق‌های مستضعف جهان.

نهضت آزادی ایران

۱۱ فروردین ۱۳۶۰